

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 641/2023-53

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara (sudca spravodajca) a sudcov Jany Baricovej a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Advokátska kancelária IURISTHALIA s.r.o., Majakovského 9, Bratislava, proti postupu Špecializovaného trestného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6Tp/13/2023 a postupu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Tostš 16/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 23. októbra 2023 domáha vyslovenia porušenia základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 8 ods. 2 a 5 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práva na slobodu a bezpečnosť podľa čl. 5 ods. 1 písm. c) a ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením Špecializovaného trestného súdu sp. zn. 6Tp/13/2023 zo 16. augusta 2023 (ďalej len „uznesenie špecializovaného trestného súdu“) a uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 2 Tostš 16/2023 z 23. augusta 2023 (ďalej len „uznesenie najvyššieho súdu“). Navrhuje uznesenie špecializovaného trestného súdu a uznesenie najvyššieho súdu zrušiť a prikázať najvyššiemu súdu bezodkladne ho prepustiť z väzby na slobodu. Zároveň navrhuje priznať mu náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Ústavný súd uznesením č. k. I. ÚS 641/2023-23 z 29. novembra 2023 prijal podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavnú sťažnosť

sťažovateľa na ďalšie konanie v časti, v ktorej sťažovateľ namieta porušenie základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy a podľa čl. 8 ods. 2 a 5 listiny a práva na slobodu a bezpečnosť podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru v súvislosti s požiadavkou urýchleného rozhodnutia o osobnej slobode postupom špecializovaného trestného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6Tp/13/2023 a postupom najvyššieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Tostš 16/2023 (bod 33 až 39 uvedeného uznesenia, pozn.). Vo zvyšnej časti jeho ústavnú sťažnosť odmietol. Zároveň odmietol aj ústavnú sťažnosť sťažovateľa [REDAKOVANÉ] (bod 3 uvedeného uznesenia, pozn.).

3. Z ústavnej sťažnosti, jej príloh a pripojeného spisu všeobecného súdu (sp. zn. 2Tostš/16/2023) vyplýva, že sťažovateľ (11. júla 2023) podal Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „úrad špeciálnej prokuratúry“) žiadosť o jeho prepustenie z väzby na slobodu, ktorý jeho žiadosti nevyhovel a na slobodu ho neprepustil. Jeho žiadosť predložil na rozhodnutie prvostupňovému súdu, ktorý o nej rozhodol uznesením špecializovaného trestného súdu tak, že podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku žiadosť sťažovateľa (a [REDAKOVANÉ]) o prepustenie z väzby zamietol; podľa § 80 ods. 1 písm. a) a ods. 2 Trestného poriadku žiadosť sťažovateľa o nahradenie väzby prevzatím záruky za ďalšie jeho správanie dôveryhodnou osobou zamietol; podľa § 80 ods. 1 písm. b) a ods. 2 Trestného poriadku žiadosť sťažovateľa o nahradenie väzby písomným sľubom zamietol; podľa § 80 ods. 1 písm. c) a ods. 2 Trestného poriadku žiadosť sťažovateľa o nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka zamietol a podľa § 81 ods. 1 Trestného poriadku žiadosť sťažovateľa o nahradenie väzby peňažnou zárukou zamietol. Proti tomuto uzneseniu špecializovaného trestného súdu sťažovateľ sťažnosť, o ktorej rozhodol najvyšší súd uznesením z 23. augusta 2023 tak, že ju podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol (zamietol aj sťažnosť [REDAKOVANÉ]).

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. Proti napadnutému postupu všeobecných súdov sťažovateľ podal túto ústavnú sťažnosť, v ktorej argumentuje:

4.1. Postupom špecializovaného trestného súdu došlo k porušeniu práv sťažovateľa podľa čl. 5 ods. 4 z dôvodu, že po tom, čo boli z rozhodovania o jeho žiadosti už vylúčení dvaja sudcovia a žiadosť bola u prokurátora 14 dní od jej podania, vo veci konajúci – zastupujúci sudca nerozhodol bezodkladne. Obhajkyňa sťažovateľa bola upovedomená o termíne výsluchu sťažovateľa až 9. augusta 2023 s tým, že termín výsluchu bol nariadený na 15. a 16. august 2023. Podľa názoru sťažovateľa zastupujúci sudca pre prípravné konanie zrejme zvolil tento postup z dôvodu, že 13. augusta 2023 sa mala skončiť dovolenka zákonnému sudcovi pre prípravné konanie [REDAKOVANÉ] a od 14. augusta 2023 už mal byť prítomný na pracovisku (zákonný sudca pre prípravné konanie [REDAKOVANÉ] čerpal od 25. júla 2023 do 13. augusta 2023 dovolenku na zotavenie a preventívnu rehabilitáciu);

4.2. Najvyšší súd rozhodol príliš rýchlo, keď sa so spisovým materiálom mohol oboznámiť 22. augusta 2023, pričom svoje rozhodnutie vydal už 23. augusta 2023. Sťažovateľ je toho názoru, že najvyšší súd rozhodol urýchlene bez podrobnej vedomosti o obsahu spisu a sťažnostnej argumentácii z dôvodu neprimerane dlhej doby rozhodovania prvostupňového súdu o žiadosti

o jeho prepustenie z väzby na slobodu. Akcentuje, že písomné vyhotovenie tohto rozhodnutia bolo jeho obhajkyňi doručené po 27 dňoch od samotného rozhodnutia.

III.

Vyjadrenie špecializovaného trestného súdu, najvyššieho súdu a replika sťažovateľa

III.1. Vyjadrenie špecializovaného trestného súdu:

5. Špecializovaný trestný súd k ústavnej sťažnosti poskytol podrobný chronologický prehľad a popis vo veci vykonaných úkonov. Je toho názoru, že žiadny zo sudcov sa vo veci nedopustil prietrahov a konal urýchlene. Zastupujúci sudca [REDACTED] oznámil svoju zaujatosť prvý pracovný deň po predložení mu spisu a trestná kancelária ho predložila najvyššiemu súdu na rozhodnutie v ďalší pracovný deň. Po jeho vylúčení z vykonávania úkonov dotknutého trestného konania vo veci rozhodovania o žiadosti sťažovateľa (a [REDACTED]) o prepustenie z väzby na slobodu zastupujúci sudca [REDACTED] obdobne oznámil svoju zaujatosť, a to v druhý pracovný deň po predložení mu spisu, a trestná kancelária ho predložila najvyššiemu súdu na rozhodnutie v nasledujúci pracovný deň. Aj tento bol vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania v dotknutej veci. Ďalší zastupujúci sudca [REDACTED] v deň predloženia spisu nariadil výsluchy obvinených na piaty pracovný deň. Špecializovaný trestný súd poznamenal, že na predmetné nariadenie nadväzovali ďalšie úkony trestnej kancelárie spojené s vyhotovovaním a doručovaním písomností (predvolanie, upovedomenie, žiadosti a zabezpečenie eskorty obvinených na súd z ústavov na výkon väzby z Nitry a Žiliny). Následne zákonný sudca [REDACTED] (po návrate z plánovanej dovolenky 14. augusta 2023) uskutočnil výsluchy obvinených a vo veci promptne rozhodol (15. augusta 2023 výsluchy, následné vyhotovenie písomného rozhodnutia v rozsahu 32 strán zo 16. augusta 2023). Naopak, obhajkyňa sťažovateľa neodôvodnila sťažnosť podanú 16. augusta 2023 proti uzneseniu špecializovaného trestného súdu hneď, ale až 21. augusta 2023, čo nemožno pričítať na ťarchu špecializovaného trestného súdu. Špecializovaný trestný súd na rámec uvedeného konštatoval, že vzhľadom na obsah uznesení najvyššieho súdu o vylúčení sudcov [REDACTED] z prejednávania a rozhodovania veci sťažovateľa mohla obhajkyňa sťažovateľa (ako aj sťažovateľ) pri dojednaní obhajoby predpokladať, že z dôvodov, ktoré boli im známe, môže v dotknutom konaní dôjsť k postupu podľa § 31 a § 32 Trestného poriadku.

6. Špecializovaný trestný súd uzatvoril, že sťažovateľ bol uznesením sp. zn. 6Tp/13/2023 zo 16. januára 2024 prepustený z väzby na slobodu. Jeho väzba bola nahradená zákonnými náhradami.

III.2. Vyjadrenie najvyššieho súdu:

7. Najvyšší súd navrhol ústavnej sťažnosti sťažovateľa nevyhovieť. K veci predložil aj stanovisko predsedu vo veci dotknutého senátu. Ten uviedol, že sťažovateľova sťažnosť (spolu so sťažnosťou [REDACTED]) bola spolu so spisovým materiálom predložená najvyššiemu súdu 22. augusta 2023 a zapísaná do senátu 2T pod sp. zn. 2 Tostš 16/2023. V ten istý deň bol vo veci určený termín neverejného zasadnutia na 23. august 2023, na ktorom bolo rozhodnuté o zamietnutí sťažností sťažovateľa, ako aj obvineného [REDACTED] (uznesenie sp. zn. 2 Tostš 16/2023 z 23. augusta

2023). Oznámenie o spôsobe rozhodnutia sťažnostného súdu a o nadobudnutí právoplatnosti uznesenia špecializovaného trestného súdu si sťažovateľ prevzal 23. augusta 2023, čo potvrdil svojím podpisom. Uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 2 Tostš 16/2023 z 23. augusta 2023 bolo odovzdané na opis 8. septembra 2023 a doručené prokurátorovi 14. septembra 2023, sťažovateľovi 21. septembra 2023 a jeho obhajkyni 19. septembra 2023. Tej sa najvyšší súd pokúšal uznesenie doručiť už 14. septembra 2023 aj prostredníctvom ÚPVS, avšak s chybovým hlásením o tom, že schránka adresáta je v stave, ktorý neumožňuje doručovanie. Celková dĺžka konania na najvyššom súde od predloženia predmetnej veci po vrátenie spisu špecializovanému trestnému súde trvala 14 pracovných dní.

8. Najvyšší súd považuje za neopodstatnený aj sťažovateľov argument o príliš rýchlom rozhodnutí o jeho sťažnosti. Poukázal pritom jednak na judikatúru ústavného súdu, ako aj skutočnosť, že spis mu vo veci (v súlade čl. XV ods. 3 Rozvrhu práce najvyššieho súdu na rok 2023 v znení účinnom ku dňu nápadu) nebol predložený po prvýkrát, ale išlo o opätovné predloženie tej istej veci týkajúcej sa tých istých obvinených (len 2 z celkového počtu 8 o ktorých vzatí, resp. nevzatí do väzby sa rozhodovalo pri prvotnom predložení veci 27. marca 2023). Posudzoval ju tak opätovne, pričom sa zameril predovšetkým na oboznámenie sa so skutočnosťami a dôkazmi, ktoré boli založené do spisu od posledného rozhodovania o väzbe.

III.3. Replika sťažovateľa:

9. Sťažovateľ v stanovenej lehote nevyužil možnosť vyjadriť sa k prijatej ústavnej sťažnosti a vyjadreniam špecializovaného trestného súdu a najvyššieho súdu.

IV.

K ústnemu pojednávaniu

10. Ústavný súd v tejto veci upustil od ústneho pojednávania, keďže na základe podaní účastníkov a spisu predloženého ústavnému súde je zrejmé, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci (§ 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

V.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

11. Podstata argumentácie sťažovateľa v súvislosti s namietaným porušením ním označených práv je založená na tvrdení o nedostatočne urýchlennom rozhodovaní konajúcich súdov v jeho väzobnej veci.

12. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) väzba má mať striktné obmedzené trvanie, a preto má byť zaručená možnosť jej kontroly v krátkych intervaloch. V texte čl. 5 ods. 4 dohovoru použitý anglický výraz „*speedily*“ a francúzsky výraz „*bref délai*“ (v slovenskom preklade „urýchlene“) jasne indikuje, čo musí byť v danom prípade hlavným predmetom záujmu. Aké časové obdobia budú akceptovateľné a aké nie, bude zrejmé závisieť od konkrétnych okolností (Bezichieri z roku 1989, A-164, bod 21, Neumeister z roku 1968, A-8, bod 24 a Sanchez – Reisse z roku 1986, A-107, bod 55).

13. Ústavný súd pri posudzovaní porušenia základných práv podľa čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy, ku ktorému malo dôjsť tým, že všeobecné súdy o vzatí do väzby nerozhodli urýchlene, tak vychádzal nielen z judikatúry ústavného súdu, ale aj z judikatúry ESLP. Pri posudzovaní lehôt, v ktorých všeobecné súdy rozhodli, je použiteľná judikatúra ESLP týkajúca sa porušenia čl. 5 ods. 4 dohovoru.

14. O väzbe musí súd rozhodnúť urýchlene. Lehota začína podaním návrhu alebo žiadosti a končí vydaním konečného rozhodnutia súdu, prípadne doručením tohto rozhodnutia, ak sa rozhodlo v neprítomnosti obvineného. Neexistuje nijaká pevne ustanovená lehota, v ktorej by súd musel rozhodnúť. Či sa rozhodlo urýchlene, sa posudzuje podľa okolností prípadu. Spravidla však požiadavke, aby súd bezodkladne rozhodol o zákonnosti väzby v zmysle čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy a čl. 5 ods. 4 dohovoru, nezodpovedá lehota počítaná na mesiace, ale na týždne. Tejto požiadavke preto spravidla nemôže zodpovedať lehota konania presahujúca na jednom stupni súdu dobu jedného mesiaca a ani nečinnosť trvajúca týždne (m. m. III. ÚS 147/2011, III. ÚS 211/2022, IV. ÚS 334/2023).

V.1. K namietanému porušeniu práv postupom špecializovaného trestného súdu:

15. Sťažovateľ namieta nedostatočnú urýchlenosť rozhodovania o jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu v podstate z dôvodu, že zastupujúci sudca o nej nerozhodol bezodkladne. Tvrdí, že jeho obhajkyňa bola upovedomená o termíne výsluchu 9. augusta 2023 s tým, že tento bol nariadený až na 15. a 16. august 2023.

16. Sťažovateľ podal žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu z 11. júla 2023 úradu špeciálnej prokuratúry, ktorý ju predložil sudcovi pre prípravné konanie spolu s príslušným spisovým materiálom 25. júla 2023 (z uznesenia najvyššieho súdu vyplýva naplnenie všetkých formálno-procesných podmienok na rozhodnutie o nej v zmysle § 72 ods. 3 a § 79 ods. 3 Trestného poriadku). Z ústavnému súdu dostupných dokumentov ďalej vyplýva, že zákonný sudca pre prípravné konanie [REDAKOVANÉ] čerpal v období od 25. júla 2023 do 13. augusta 2023 vopred plánovanú dovolenku na zotavenie a preventívnu rehabilitáciu, v dôsledku čoho bola vec v zmysle príslušného rozvrhu práce predložená 26. júla 2023 [REDAKOVANÉ]. Ten dňa 27. júla 2023 oznámil svoju zaujatosť a vec bola daná na rozhodnutie o tomto oznámení najvyššiemu súdu, ktorý o ňom rozhodol 31. júla 2023 tak, že ho vylúčil z vykonávania úkonov trestného konania vo veci rozhodovania o žiadosti sťažovateľa (a [REDAKOVANÉ]) o prepustenie z väzby na slobodu. Predmetné uznesenie bolo 1. augusta 2023 doručené špecializovanému trestnému súdu. Aj ďalší zastupujúci sudca [REDAKOVANÉ] oznámil svoju zaujatosť vo veci 3. augusta 2023 a predložil ho najvyššiemu súdu na rozhodnutie 4. augusta 2023. O jeho oznámení bolo rozhodnuté najvyšším súdom 7. augusta 2023 tak, že aj [REDAKOVANÉ] bol vylúčený z vykonávania úkonov dotknutého trestného konania. Ďalší zastupujúci sudca pre prípravné konanie [REDAKOVANÉ] 8. augusta 2023 určil termíny výsluchov obvinených (vrátane sťažovateľa) v danej veci na 15. a 16. august 2023. Vo veci výsluchov už ale konal [REDAKOVANÉ], ktorý sa medzičasom vrátil z dovolenky. Ten 16. augusta 2023 rozhodol o žiadosti sťažovateľa (a [REDAKOVANÉ]) o prepustenie z väzby na slobodu, a zároveň doručil sťažovateľovi písomné vyhotovenie rozhodnutia.

17. Z už uvedeného je zrejmé, že špecializovaný trestný súd rozhodoval o žiadosti sťažovateľa od 25. júla 2023 do 16. augusta 2023, keď o nej rozhodol uznesením, ktoré bolo sťažovateľovi

doručené v ten istý deň. Keďže sťažovateľ podal proti uzneseniu špecializovaného trestného súdu sťažnosť (16. augusta 2023), ktorú odôvodnil 21. augusta 2023, vec bola na rozhodnutie o podanej sťažnosti predložená najvyššiemu súdu 22. augusta 2023.

18. Z popísaných skutočností je zrejmé, že lehota rozhodovania špecializovaného trestného súdu o žiadosti sťažovateľa o prepustenie z väzby na slobodu (do predloženia veci najvyššiemu súdu na rozhodnutie o podanej sťažnosti) neprekročila obdobie jedného mesiaca (28 kalendárnych dní). [Počítajúc predmetné obdobie od podania samotnej žiadosti, jeho trvanie presahuje jeden mesiac (42 kalendárnych dní)]. Špecializovaný trestný súd však v rámci tohto obdobia musel trestný spis dvakrát predložiť najvyššiemu súdu na rozhodnutie o oznámeniach zaujatosti sudcov prvostupňového súdu. Ústavnému súdu sa nejaví ako zanedbateľná ani argumentácia špecializovaného trestného súdu uvedená vo vyjadrení k prijatej ústavnej sťažnosti, v ktorej poukázal na obsah uznesení najvyššieho súdu o vylúčení sudcov [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] z rozhodovania sťažovateľovej veci, v nadväznosti na čo konštatoval, že obhajkyňa sťažovateľa (a sťažovateľ) mohli pri dojednaní obhajoby predpokladať, že z dôvodov, ktoré boli predovšetkým im známe, môže v dotknutom konaní dôjsť k postupu podľa § 31 a § 32 Trestného poriadku (sťažovateľ nevyužil možnosť vyjadriť sa k tomuto tvrdeniu, pozn.). Ústavný súd už v minulosti vyslovil (pozri napr. I. ÚS 322/2019,), že imanentnou požiadavkou rozhodovania o väzbe je, aby o nej rozhodoval nezávislý a nestranný súd (sudca), preto sa konajúci súd musí s podanou námietkou zaujatosti zákonným spôsobom vysporiadať (§ 31 a § 32 Trestného poriadku). Z nálezu ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 116/2011 zo 6. októbra 2011 vyplýva, že nemožno z čl. 5 ods. 4 dohovoru vyvodiť, že by bolo povinnosťou súdu konať o dôvodnosti ďalšieho trvania väzby aj na úkor práva obvineného na nestranného a nezaujatého sudcu. Je totiž povinnosťou všeobecného súdu postupovať tak, aby všetky relevantné práva obvineného boli rešpektované. Nie je teda možné niektoré z týchto práv uprednostniť do tej miery, že tým dôjde k praktickej eliminácii iného práva (m. m. II. ÚS 76/2011) (I. ÚS 69/2023). Ústavný súd uvádza, že rozhodovanie o oznámeniach zaujatosti predĺžilo konanie o žiadosti sťažovateľa o prepustenie z väzby na slobodu na prvostupňovom súde minimálne o 13 kalendárnych dní, avšak v kontexte popísaných skutočností hodnotí celkový postup rozhodovania o nich ako urýchlený a bez období nečinnosti.

19. Ústavný súd nevyhodnotil ako obdobie nečinnosti špecializovaného trestného súdu ani dobu od stanovenia termínu výsluchu sťažovateľa do jeho realizácie, keďže v tomto čase prvostupňový súd vykonával úkony potrebné na realizáciu tohto výsluchu. Špecializovanému trestnému súdu rovnako nie je možné na vrub pripísať ani obdobie piatich dní, v rámci ktorých sťažovateľ odôvodňoval sťažnosť podanú proti uzneseniu špecializovaného trestného súdu.

20. Ústavný súd uzatvára, že po zohľadnení osobitných okolností veci, t. j. obdobia spracovania odôvodnenia sťažnosti sťažovateľom, ako aj obdobia, v ktorom sa rozhodovalo o oznámeniach zaujatosti, nemožno postup špecializovaného trestného súdu v súvislosti s rozhodovaním o žiadosti o prepustenie sťažovateľa z väzby na slobodu hodnotiť ako nesúladný s čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy, čl. 8 ods. 2 a 5 listiny a s čl. 5 ods. 4 dohovoru.

V.2. K namietanému porušeniu práv postupom najvyššieho súdu:

21. Požiadavka urýchlenosti je menej prísna, ak ide o konanie pred odvolacím (sťažnostným) súdom (rozsudok vo veci Abdulkhakov proti Rusku z 2. 10. 2012, sťažnosť č. 14743/11, bod 198). Avšak vzhľadom na skutočnosť, že „v stávke“ je osobná sloboda jednotlivca, štát musí zabezpečiť,

aby bolo konanie vedené čo najrýchlejšie (rozsudok Veľkej komory vo veci Khlaifia a ďalší proti Taliansku z 15. 12. 2016, sťažnosť č. 16483/12, bod 131).

22. Ústavný súd z obsahu ústavnej sťažnosti, vyjadrení konajúcich súdov, ako aj vyžiadaného spisu najvyššieho súdu (sp. zn. 2 Tostš/16/2023, pozn.) zistil, že odôvodnená sťažnosť sťažovateľa (ktorú podal proti uzneseniu špecializovaného trestného súdu) bola najvyššiemu súdu predložená na rozhodnutie 22. augusta 2023. Ten o nej rozhodol na neverejnom zasadnutí 23. augusta 2023. Oznámenie o tomto rozhodnutí najvyšší súd zaslal sťažovateľovi v ten istý deň. Spis bol spätne vrátený špecializovanému trestnému súdu 5. septembra 2023 na základe žiadosti o jeho zapožičanie z dôvodu rozhodovania o žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu iného obvineného. Uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 2 Tostš 16/2023 z 23. augusta 2023 bolo špecializovanému trestnému súdu doručené dodatočne listom z 13. septembra 2023, prokurátorovi 14. septembra 2023, sťažovateľovi 21. septembra 2023 a jeho obhajkyňi 19. septembra 2023.

23. Z uvedeného chronologického prehľadu je zrejmé, že celková doba, počas ktorej najvyšší súd rozhodoval o sťažnosti sťažovateľa (vrátane doručovania mu rozhodnutia), predstavovala 30 dní (od doručenia trestného spisu najvyššiemu súdu po doručenie uznesenia najvyššieho súdu sťažovateľovi), resp. 28 dní (do doručenia uznesenia najvyššieho súdu jeho obhajkyňi), čo predstavuje ešte dobu ústavnej udržateľnosti namietaného postupu najvyššieho súdu. Pokiaľ ide o dlhšie obdobie doručovania uznesenia najvyššieho súdu, toto sťažovateľ nenamietal z dôvodu nečinnosti najvyššieho súdu, ale len konštatovaním, kedy mu bolo rozhodnutie doručené. Ústavný súd v tejto súvislosti zohľadnil aj okolnosti veci, a teda že najvyšší súd zaslal oznámenie o spôsobe rozhodnutia sťažovateľovi už 23. augusta (jeho prevzatie sťažovateľ nerozporoval, keďže nevyužil možnosť vyjadriť sa k nemu, pozn.). Zároveň uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 2 Tostš 16/2023 z 23. augusta 2023 doručil prokurátorovi už 14. septembra 2023, keď sa neúspešne pokúšal doručiť ho aj obhajkyňi sťažovateľa (v spise sp. zn. 2Tostš/16/2023 sa nachádza chybové hlásenie o tom, že schránka adresáta je v stave, ktorý neumožňuje doručovanie). To znamená, že v uvedenom období nebol najvyšší súd absolútne nečinný. Ústavný súd aj napriek záveru o hraničnej ústavnej udržateľnosti jeho postupu akcentuje dodržiavanie urýchlenosti konania aj s ohľadom na doručovanie príslušných rozhodnutí konajúcich súdov.

24. Pokiaľ ide o sťažovateľovu námietku o „*príliš rýchlom*“ rozhodnutí najvyššieho súdu, ústavný súd už len pre komplexnosť uvádza, že je potrebné prisvedčiť argumentácii najvyššieho súdu (bod 8). Trestná vec sťažovateľa bola najvyššiemu súdu prvýkrát predložená na rozhodnutie o sťažnostiach obvinených (medzi nimi aj sťažovateľa) podaných proti uzneseniu o vzatí do väzby, pričom o podaných sťažnostiach najvyšší súd rozhodol uznesením sp. zn. 2 Tostš 4/2023 z 3. apríla 2023. Pri rozhodovaní pod sp. zn. 2 Tostš 16/2023 tak išlo o opätovné predloženie tej istej (väzobnej) veci týkajúcej sa tohto istého obvineného, keď sa sťažnostný súd sústredil na oboznámenie sa so skutočnosťami a s dôkazmi, ktoré boli do spisu založené od posledného rozhodovania o väzbe. Zároveň je nevyhnutné uviesť, že ústavná udržateľnosť tohto rozhodnutia (uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 2 Tostš 16/2023 z 23. augusta 2023) už bola posúdená zo strany ústavného súdu v uznesení č. k. I. ÚS 641/2023-23 z 29. novembra 2023.

25. Sumarizujúc popísané skutočnosti vrátane osobitných okolností preskúmvanej veci, ústavný súd dospel k záveru, že namietaný postup všeobecných súdov nevyžaduje potrebu nevyhnutnej reakcie/zásahu zo strany ústavného súdu, v nadväznosti na čo konštatuje, že postupom

špecializovaného trestného súdu a ani postupom najvyššieho súdu nedošlo k porušeniu sťažovateľom označených práv, na základe čoho jeho ústavnej sťažnosti nevyhovelo.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Bratislave (detašované pracovisko) 15. februára 2024

Miloš Maďar
predseda senátu